

nogen stærk Betydning deri, og tillige, at Regjeringen havde vist den samme Lempelighed, den samme Hensynsfuldhed lige over for de mindre Industridrivende og mindre Haandværkere som lige over for de større. Paa Grund af denne Forskel mellem Regjeringens og Udvalgets Flertals Standpunkt har Udvalgets Flertal troet at burde nedsette Beskyttelsen af forskellige Industrigræne en Del mere, end Regjeringen har foreslaaet. Det er dog ikke betydelige Nedsættelser, Udvalget har foreslaaet, og disse Nedsættelser ere fremstaaede efter meget omhyggelig Overveielse af de forskellige Omstændigheder, som bør komme i Betragtning i saa Henseende. Jeg skal tillade mig nærmere at begrunde disse Nedsættelser, naar vi komme til de forskellige Artikler. Ligeledes har hele Udvalget afholdt sig fra at nedsette Beskyttelsen yderligere for Haandværksartikler, idet man har søgt at trække Grændsen mellem Haandværks- og Fabrikdrift saa nøjagtig som mulig; men, som bekendt, lade Grændserne sig ikke nøjagtig drage. Forholdene og Udviklingen medføre, at flere Haandværk mere og mere gaa over til Fabrikdrift. En Del af Udvalgets Medlemmer havde derfor foreslaaet, at Tolden for vore Haandværksartikler skal beholde. Det er dette Standpunkt, Udvalget har indtaget med Hensyn til det egentlige Toldspørgsmaal. — Der er to andre Sager, som Udvalget har taget under Overveielse i Forbindelse hermed, og som jeg ganske kort skal nævne; de findes omtalte i Betænkningen. Det ene er med Hensyn til Beskatningen af bayerisk Al. I Lovudkastet vil man finde meddelt et af Statedirektørens udarbejdede Lovforslag angaaende Beskatningen af bayerisk Al, om hvilket imidlertid den ærede Direktør selv siger, at han ikke kan anbefale det til Vedtagelse af den Grund, at man ikke er i Stand til at trække Grændsen mellem bayerisk Al og andet Al paa nogen bestemt Maade. Det er en Grund, som Udvalget ikke kan andet end anerkende. Det er en Selvfølge, at Udvalget ikke let kan blande sig ind i noget. Saadant, om Grændserne mellem de forskellige skattepligtige Gjenstande kunne drages med Sikkerhed eller ikke; det er et Spørgsmaal, som man i alt Bæsentligt maa overlade til Administrationen, og naar Administrationen siger: vi kunne ikke drage Grændsen, saa maa Udvalget erklære, at der ikke er videre ved den Ting at gjøre; vi kunne ikke forlange en Lov gennemført paa et saadant Grundlag. Flertallet af Udvalget anser imidlertid fremdeles en Skat paa bayerisk Al for ønskelig, fordi den vilde være et Supplement til Toldbeskatningen; og fordi den i og for sig angaar en Luxusartikel; man mener, at Skatten bør udvides til Luxusøl i det Hele, og derfor opfordrer Udvalgets Flertal Regjeringen til fremdeles at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, men kan ikke gjøre nogen nærmere Hensigtning derom. Et Mindretal i Udvalget anser imidlertid ikke bayerisk Al for at være nogen

god og rigtig Beskatningsgjenstand og mener i alt Fald, at det kun bør være beskattet under overordentlige Tilfælde, men at det ikke bør optages mellem de stadige og faste Beskatningsgjenstande. Om denne Sag foreligger der, som sagt, ikke nogen Indstilling fra Udvalgets Side. Derimod har Udvalget tilladt sig at rette en bestemt Opfordring til Regjeringen med Hensyn til en anden Beskatningsgjenstand, nemlig Brændevin. Som ærede Medlemmer vilde erindre, var der ifjor fra Regjeringens Side foreslaaet en væsentlig Forandring i Brændevinsbeskatningen, idet den nuværende Beskatning efter Rarum foretoges forandret til en Beskatning efter Spiritusmaaler, og Afgiften foresloges sat til 6 p., hvorved der paaregnedes en Merindtægt af 400,000 Rbd. Der var Menighed mellem Thingene angaaende denne Sag, og Sagen faldt bort; men jeg tror, at det i det Mindste fra dette Things Side tør siges, at Alle, her paa Rarumsbeskatningen forandret til Beskatning efter Spiritusmaaler, hvormod der, ligesom ifjor, er delte Meninger i Udvalget, og sikkert ogsaa vil være delte Meninger i Thinget om, hvor stor Afgiften bør være. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jo kunde holdes ude fra det andet. Naar man bliver enig om, hvor stor Afgiften nu gennemsnitlig maa regnes at være, maa dette Spørgsmaal kunne holdes ude fra det andet Spørgsmaal, og man vil da kunne indskrænke Reformen til en Forandring fra Rarumsbeskatning til Maalerbeskatning. Det er den Opfordring, som jeg paa Udvalgets Vegne maa gjøre til den ærede Minister, at han til næste Aar vil indbringe et Lovforslag besangaaende, som holder dette Spørgsmaal ude fra Spørgsmaalet om Skattens Forhøielse eller overhovedet Skattens Størrelse, og kun tager et bestemt Udgangspunkt efter en omhyggelig Beregning, som man vistnok fra alle Sider vil kunne blive enig om, naar man ønsker Overgangen til Spiritusmaalerbeskatningen.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig at gaa over til at tale om de enkelte Poster.

Formanden: Jeg bemytter Dieblisset, da der er et Afsnit i den ærede Ordførers Foredrag, til at indskyde en Bemærkning, hvormed jeg ikke vilde afbryde den ærede Ordfører før, nemlig den, at naar den ærede Ordfører troede undtagelsesvis at burde omtale nogle Forhandlinger, der vare førte mellem Udvalget og Ministeren eller maasse mellem Ordføreren og Ministeren, burde han vistnok i Betragtning af det Umulige i at konstatere disse Forhandlingers Form, saafremt de ikke foreligger i Aktstykker, have omtalt dem i mindre stærke Udtryk, end det er.

Ordføreren: Det første Vindringsforslag, som er stillet af Flertallet, gaar ud paa, at Sikkerhedsber skulle være toldfrie, og i Forbindelse dermed